

jo naturligvis noget vanskeligt at bevise eller paa-
staa med Bestemthed, men saa meget forekommer
mig i det Mindste klart og afgjort, at med Hen-
syn til Tid og Leilighed for disse Herrer Officerer,
som kunde tænkes at staa til Raadighed og at
kunne være brugelige til den Slags Arbejder, er
der vistnok ikke Noget i Veien. For Øvrigt skal
jeg ikke videre opholde mig ved den Sag, den
har jo været drøftet under den forrige Behandling,
og det vil ikke være nødvendigt at gjentage nu,
hvad der engang er fremført.

Winther: Der var en Yttring af den
ærede Minister, som tilbragte mig min Opmærksom-
hed. Det forekom mig nemlig, at den ærede
Minister antydede, at han, dersom han ikke fik
de 1,000 Rbd. bevilget, vilde standse den Under-
søgelse, som Rigsdagen har opfordret ham til at
foretage. (Ordføreren: Nei, det var ikke saa-
ledes!) Det glæder mig, at jeg har taget feil,
og jeg beder da om Undskyldning i saa Henseende,
men det var mig noget besynderligt at høre denne
Yttring. Hvis der virkelig skulde være en Tvivl
tilstede hos den ærede Minister om, hvorvidt man
med Rette eller Urette negter disse Penge, mener
jeg, at han, naar han har en Opfordring fra
Rigsdagen at støtte sig til, trostlig kan gjøre Ud-
giften og lade Spørgsmaalet afgjøre af Stats-
revisionen. Jeg finder, at det vilde være i høj
Grad u vigtigt at standse Undersøgelsen, da den
angaar et for hele Landets Samfund saa vigtig-
tigt Forhold. Da jeg nu imidlertid erfarer, at
jeg maa have hørt feil, beder jeg om Undskyldning
for, at jeg har fremfat disse Bemærkninger.

Judenrigsministeren: Det ærede Med-
lem har ikke hørt feil, thi jeg sagde udtrykkelig,
at der kun staaer en af to Udvæie aaben for mig;
nemlig enten paa den ene Side at maatte over-
skride Bevillingen og at søge Beløbet godtgjort
ved Statsrevisionen eller ved en Tillægsbevilling
for indeværende Aar, eller ogsaa at standse hele
Undersøgelsen, hvad jeg dog ikke kunde antage
var det ærede Things Mening.

Winther: Ja, jeg har da altsaa ikke hørt
feil. Jeg vil imidlertid haabe, at den ærede Mi-
nister vil fortsætte Undersøgelserne, men det er
da ikke afgjort, at man behøver at bevilge Pen-
gene i dette Dieblit; der kan godt være forskjel-
lige Meninger om, hvorvidt dette Honorar er
passende, eller ikke. Jeg vil ikke i dette Dieblit
stemme for at bevilge de 1,000 Rbd., men dersom
Ministeren i sin Tid kan oplyse, at det har været
nødvendigt at komme til en Udgift af 1,000 Rbd.
mere, end der er bevilget, naar det, Rigsdagen
har forlangt af ham, skulde opfyldes, vil jeg
ingen Vanskeligheder gjøre. Jeg vil kun endnu

tillade mig at bemærke, at det forekommer mig,
at den ærede Minister vilde paadrage sig et ikke
lidet Ansvar ved at lade Sagen falde.

Berg: Det nytter jo ikke at standse Un-
dersøgelsen; derved kommer den ærede Minister
ikke ud af Forlegenheden, thi vi ere jo snart ved
den 1ste April, og det, der bevilges ved den fore-
liggende Tillægsbevillingslov, er forudsat at skulle
anvendes i indeværende Aar. Hvis man altsaa
antager, at den ærede Minister kan komme ud
af Forlegenheden ved at standse Undersøgelsen,
saa maa han have Noe i de 2,000 Rbd. for inde-
værende Finantsaar; anderledes kan jeg ikke
skjønne. Jeg veed ikke, hvorvidt vi overhovedet
skulle gaa ind paa den Betragtning, at naar der
ikke bevilges de Penge, der forlanges, saa faae
vi ikke det og det udført. Der er nedsat en
Kommission, som nu har siddet paa andet Aar
(Judenrigsministeren: Nei!) saa vidt jeg
mindes, blev den nedsat i 1872, og den er endnu
ikke færdig med sine Arbejder. Jeg slutter mig
altsaa til, hvad der nylig blev udtalt af det ærede
Medlem, der sist havde Ordet, at dersom der kan
foreligge fyldestgjørende Oplysning om, at et Be-
løb ud over 2,000 Rbd. i næste Finantsaar til
dette Arbejdes Udførelse vil være nødvendigt, saa
kan det blive Gjenstand for fornyet Overtøelse
ved Tillægsbevillingen for næste Aar; men jeg
mener, at der ikke er nogen Anledning til for
indeværende Finantsaar at bevilge mere, da den
ærede Minister ikke har Brug for mere.

Judenrigsministeren: Ja, de Ytringer
der nu ere fremfattede, forandre hele Sagen, thi de
give mig paa en Maade en Bemyndigelse til ikke
at være begrænset ved det Beløb, hvorom der
her er Spørgsmaal. Hvis man ikke netop havde
nedsat Beløbet, vilde jeg anse mig for fuldt be-
rettiget til at benytte alle de Midler, som jeg
under mit Ansvar vilde paatage mig, til denne
Undersøgelse, thi naar man efter Begjæring af et
af Thingene har anstillet en Undersøgelse, tror jeg
det i Almindelighed har været Skik og Brug, at
man, om der end maaske kan være gjort en eller
anden Bemærkning med Hensyn til Bevillingen af
det dertil fornødne Beløb, dog aldrig har vægret
sig ved at betale, hvad de forstændigvis havde fo-
sket, og jeg antager, det er umuligt at gjøre dette
Arbejde under 3,000 Rbd. Med Hensyn til Be-
mærkningen om, at det nuværende Finantsaar snart
er udløbet, skal jeg bemærke, at Betalinger for
Arbejder, der ere paabegyndte inden Finantsaarets
Udløb, kunne udredes indtil Udgangen af Juni
Maaned. Efter de Udtalelser, som her ere faldne,
agter jeg som sagt ikke at standse Undersøgelsen,
idet jeg maa anse det for givet, at man, naar jeg
dokumenterer, hvortil Pengene ere brugte ikke vil
vægre sig ved enten paa Tillægsbevillingen for
næste Aar eller ved Statsrevisionsagen at bevilge